

अभियान

सप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

वर्ष : ३८ / अंक : ३ / २०७७ साउन १६ गते शुक्रबार / 31 July., 2020 / मूल्य रु. ९०/-

चेपाड बस्ती गोठ भएछन्

काठमाडौं | तत्कालीन नेकपा माओवादीले जनतालाई न्याय भएन शासक वर्षाई अन्याय गरे भनेर ९० वर्ष जनयुद्धमा ७७ हजार भन्दा बढी मानिसको ज्यान गयो हजारौ हजारौ व्यक्तिहरू अपाङ्ग भए आफैनै देश भित्र नागरिकहरूले शरणार्थीका रूपमा जिउन बाध्य पारिए । अहिले त्यही माओवादी सत्तामा रहेको छ । गरीव र निमुखा व्यक्तिलाई जनयुद्धका बेला आश्रय दिएका माओवादीका नेताहरूले अहिले तिनै गरीव र निमुखा जनतामारी प्रहार गरीरहेका छन् । यितवन राष्ट्रिय निकुञ्जको कुसुमखोलामा आश्रय लिइरहेका चेपार्हहरूको घर मध्य वर्षमा हाति लगाएर भत्काएको छ । घर भत्काइसकेपछि आगो लागाएर नष्ट पारियो ।

आगे लागाएर घर ध्वरत पारिएपछि वनमन्ती शक्ति बहादुर वर्नेत भनाई सार्वजनिक भएको छ । मन्त्री वर्नेतले एउटा गुन्नदी र गोठ मात्र जलाएको अभिव्यक्ति दिएका छन् । जिम्मेवारी

»» बाँकी ८ पेजमा

तागीलाई www.abhiyanonline.com.np ला पनि पढ्न सकिन्छ ।

प्रधानन्यायाधिश ज्यु राजिनामा दिने कि ?

काठमाडौं | सर्वोच्च अदालतका न्यायाधिशहरू बम्बहादुर श्रेष्ठ, प्रकाश कुमार दुँगाना र कुमार रेम्पीको पूर्व इजलासले प्रधानन्यायाधिश चोलेन्द्र शमशेर राणा र न्यायाधिश तेज बहादुर केसीको इजलासले सशस्त्र प्रहरी बलका पूर्व डिआइजी रज्जन प्रसाद कोइरालालाई जन्मकैदको फैसलालाई सजाए घटाएको विषयमा सरकारद्वारा प्रस्तुत निवेदनमा पुनरावलोकन हुने अनुमति दिएको छ । नेपालको इतिहासमै विलै, प्रधानन्यायाधिश सहितको इजलासले गरेको फैसलालाई पुनरावलोकन हुने आदेश दिएको यो नै पहिलो भने होइन ।

जन्मकैदको फैसला भएको कोइरालाको सजायलाई प्रधानन्यायाधिश राणा र न्यायाधिश केसीको इजलासले सजाए घटाएको थियो । राणा र केसीको इजलासले असार १५ गते सजाए घटाएर ८ वर्ष ६ महिना कैद

»» बाँकी ८ पेजमा

शक्ति बस्नेतको शक्ति चेपाडमाथि

काठमाडौं | वन तथा वातावरण मन्त्री शक्तिबहादुर वर्नेतले केही पाएनछन्, यितवनको कुसुम खोला किनामा बने चेपाडको घर जलाइदै । चेपाडले वर्षभरि खोले खान जम्मा गरेका मकेमा पनि आगो लगाइदै । घटना सार्वजनिक भएपछि मन्त्रीले प्रस्तिकरण दिए- गोठ र गुन्नीमात्र जलेको हो ।

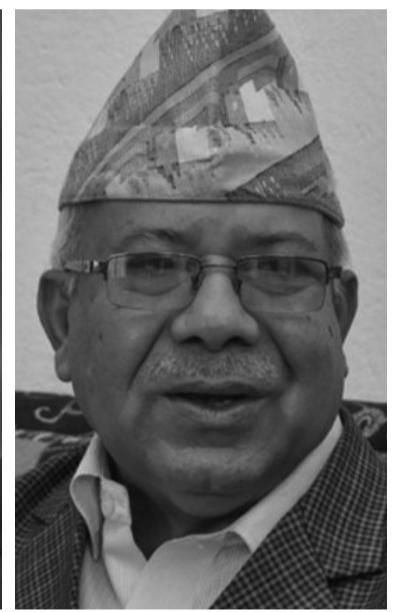
विशेष उग्र रूपमा सामाजिक सञ्जालमा जर्लियो । अझेरो अनुभव भएको अनि फेरि अर्को प्रस्तिकरण दिए-
मानवीय त्रुटि भएको हो । त्रुटिका कारण मानवीय बस्तीमा आगोले भेटेछ । बाँदर धपाउन र काठ तस्कर

»» बाँकी ८ पेजमा

नेकपामित्रको दृष्टिको अचुक औषधी महाधिवेशन

गौतमको ६ बुँदे प्रस्तावले होला त समस्याको समाधान

काठमाडौं | सत्ताधारी दल नेपाल कम्प्युनिट पार्टीभित्रको आन्तरिक दृम्ढले उपरूप लिईरहेका बेला सो पार्टीको केन्द्रीय सदस्यहरू एक सय ५२ जनाले पार्टीको केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउनुपर्ने माग गर्दै पार्टी कार्यालयमा नियेदन पत्र बुझाएका छन् । नेकपामित्रको आन्तरिक दृम्ढलाई मिलाउन नेकपाको स्थायी समितिको बैठक असार १० गतेबाट सुरु भएको थियो । यो बीचमा पटक पटक गरेर बैठक १० पटक स्थगित भईसकेको छ । नेकपाको सचिवालय बैठक हुँदै स्थायी समितिको बैठकमा पार्टीका दुई अध्यक्ष मध्येका कहिले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीको पक्षमा बहुमत पुने त कहिले अर्का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालको पक्षमा बहुमत पुग्ने भएपछि दुवै अध्यक्षहरूले आ-आफ्नो स्वार्थअनुसार सचिवालय र स्थायी समितिको बैठक स्थगित गर्दै आएका थिए । पार्टीका केन्द्रीय सदस्यहरू अब सचिवालयको बैठक र स्थायी समितिले विवादको समाधान दिन नसक्ने भन्दै महाधिवेशन पछिको शक्तिशाली केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउनुपर्ने माग गरेका छन् ।

केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउनु पर्ने माग गर्नेहरू अध्यक्ष दाहाल पक्ष र पार्टीका चौधौ विरिष्टता क्रममा रहेका माधव नेपाल पक्षमा केन्द्रीय सदस्यहरू मात्र रहेका छन् । पार्टीका उपाध्यक्ष वामदेव गौतमले अस्ति

मात्र पार्टीभित्रको विवाद मिलाउन ६ बुँदे प्रस्ताव पार्टीका दुवै अध्यक्षहरू बुझाएका छन् । उपाध्यक्ष गौतमको प्रस्तावहरूले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीलाई बल पुन्याउने भन्दै दाहाल नेपाल पक्षले

आ-आफ्ना गुटका केन्द्रीय सदस्यहरूलाई पार्टीको केन्द्रीय समितिको बैठक माग गर्न निर्देशन दिएनुसार उनीहरूले पार्टीका केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउन माग

»» बाँकी ८ पेजमा

अखितयारको औचित्य सकिएकै हो ?

काठमाडौं | भ्रष्टाचारलाई नियन्त्रण गर्ने मुख्य उद्देश्य राखेर गठन भएको संवैधानिक निकाय अखितयार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग माथि विभिन्न समयमा विभिन्न अरोपहरु लाई आएपनि आयोगले भने स-साना भ्रष्टाचारहरूमा मात्र हात हालेर आफ्ने कर्तव्य निभाउँदै आएको छ । खरिद प्रक्रियामा भएका भ्रष्टाचारहरूमा छानविन भईरहेको बताएतापनि उसले तुलादुला भ्रष्टाचारका विषयमा छानविन भईरहेको भन्दै आएको छ । अस्तिनिधिसभाको राज्य व्यवस्था तथा सुशासन समितिको आवाण ११ गते भएको छलफलमा अखितयार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका प्रमुख आयुत्त नविनकुमार विमिरेले स्वारूप्य

सामाग्री खरिदमा भएको अनियमितताका बारेमा छानविन भईरहेको बताएका भएपनि समितिको सदस्यहरू भने प्रमुख आयुक्तको भनाईबाट सन्तुष्ट हुन सकेनन् ।

पछिल्लो समय अखितयार दुरुपयोग

स्वास्थ्य सामाग्री खरिदमा भएको अनियमितताका बारेमा छानविन भईरहेको बताएका भएपनि समितिको सदस्यहरू भने प्रमुख आयुक्तको भनाईबाट सन्तुष्ट हुन सकेनन् ।

पछिल्लो समय अखितयार दुरुपयोग

»» बाँकी ८ पेजमा

सर्वोच्चबाटे कानुनी राज्यको उपहास

काठमाडौं | पछिल्लो समयमा कानुनी राज्यको उपहास हुँदै गएको छ । अन्यायमा परेका जनताको प्रत्यक्ष सरोकार राख्ने थाले न्यायालय भएपनि अन्यायमा परेका जनतालाई न्याय दिनुपर्नमा उल्लो न्यायको सट्टा जनताले पिडा पाएको छन् । न्याय मात्र गाई मृत्युवरण गर्नुपर्ने अवस्थाको सिर्जना भएको छ । गोर्खा फुजेलका नन्द प्रसाद अधिकारीले आफ्ना छोरा कृष्णप्रसाद अधिकारीका हत्याराहरूलाई कानुनी कारबाहीको माग गर्दागाई भुत्युवरण गरेपनि आजसम्म उनको दाहासरकारसम्म हुन सकेको छैन । निर्मला पन्तलाई बलाकार गरेर हत्या गरीयो । पन्तका हत्याराहरू आजसम्म पकाउ पर्न सकेका छैनन् । न्यायालयमित्र पनि अनेक प्रकारका विकृतिहरू देखिएका छन् । कहिले नक्कली प्रमाण पत्र त कहिले महाअभियोग लगाउनुपर्ने माग समेत उठेको छ । प्रधानन्यायाधिस चोलेन्द्र शमशेर राणा र न्यायाधिस तेज बहादुर केसीको इजलासले पल्ली हत्याको आरोपमा जेल सजाए भोगी रहेका सशस्त्र प्रहरी बलका पूर्व डिआइजी सजाए घटाएका विषयमा अधिकाराहरू थानामा राजनीतिक दलका

राणालाई महाअभियोग लगाउनुपर्ने माग समेत उठेको छ ।

प्रधानन्यायाधिश राणा र केसीको इजलासले पल्ली हत्याको आरोपमा जेल सजाए भोगी रहेका सशस्त्र प्रहरी बलका पूर्व डिआइजी सजाए घटाएका विषयमा अधिकाराहरू थानामा राजनीतिक दलका

»» बाँकी ८ पेजमा

आम होइन विशेष बनौं
Prabhu Special Saving नै रोजौं ।

prabhu BANK

Prabhu Building, Babarmahal | Phone: +977-1-4788500
Fax: +977-1-4780588 | Email: info@prabhubank.com | Toll Free No.: 16600107777

Real Terrorists Detected in Kashmir

Mr Ravi

The term of terrorism has been so confused that there is no exact definition of terrorism. The problem is confined to political terrorism which occurs when a group, whether holding governmental office or outside government, resolves to pursue a set of ideological objectives by methods which not only subvert or ignore the requirements of domestic and international law but also rely for their success primarily upon the use of violence or illegal practices. This definition permits regimes as well as opposition groups to be described as terrorists.

However, the term terrorism can be used by any entity for its own self-interest to achieve political, economic and social ends. Since the US started a global war against terrorism, after the 9/11 tragedy, various political experts have opined that terrorism comes in a variety of forms such as religious terrorism, secular terrorism, military terrorism, state-sponsored terrorism and so on.

Bruce Hoffman, in his book 'Inside Terrorism' writes: "For the religious terrorism, violence is the foremost divine duty executed in direct response to some demand or imperative...the secular terrorist sense leads to a sanctioning of limitless violence against a virtually open-ended category of targets."

By availing the golden opportunity of 9/11, India joined Bush's anti-terrorism bandwagon and fully exploited the world phenomena of terrorism and the anti-Muslim approach of the US-led west in order to obtain her secret designs. New Delhi equated the war of liberation in Kashmir with terrorism. Since then, their forces have been employing military terrorism such as curfews, crackdowns, sieges, massacre and targeted killings to maintain alien rule on the controlled territories of Kashmir. Since Indian extremist Prime Minister Narendra Modi, the leader of the ruling party BJP, became Indian prime minister, he started implementing the ideology of Hindutva ((Hindu Nationalism) by encouraging BJP-led, RSS and VHP which has been following fanatic policies internally and externally.

Their various malicious moves such as abrogation of the special status of the Jammu and Kashmir to turn Muslim majority into the minority in the Indian Held Kashmir, continued lockdown in the IOK, the martyrdom of thousands of the Kashmiris there, the introduction of new domicile law against the majority of Kashmiris, issuance of domicile certificates to 25000 non-Kashmiris, persecution of religious minorities especially Muslims, anti-Muslim laws CAA/NRC, assaults on Muslims by the fanatic Hindus, blaming Indian Muslims and Pakistan for spreading coronavirus in India and the IOK etc., and intermittent

shelling inside Pakistani side of Kashmir in relation to the Line of Control (LoC) might be noted as instances. Despite the deployment of 900,000 troops in the IOK and intensification of firing by the Indian forces in wake of shortage of foods and even medicines for the patients, innocent Kashmiris are still violating the lockdown by protesting against Indian illegal actions. In order to conceal India's state terrorism, Indian Controlled Kashmir has been cut off from the world due to lockdown. But, some reports and images are appearing in the world and social media, which show extrajudicial killings of innocent people by the ruthless Indian forces.

The dreadful practice of Indian state terrorism could be judged from the martyrdom of a 65 years old person Bashir Ahmed Khan on July 1, this year in front of his grandson by Indian troops in Sopore, Srinagar. Local Kashmiris and family of the martyred said that the unarmed "Khan was dragged out of his car and shot dead by paramilitary troopers". His three-year-old toddler grandson, who was travelling with him, was later pictured sitting on his chest. The awful photo of the child, which appeared in the social media, shocked the international community.

Reacting to the incident, Amnesty India said, "It is a breach of the best interests of the child principle as required to be the basis of any action by authorities under the Convention on the Rights of the Child, to which India

is a state party." A day after the horrifying event which triggered massive outrage and protests in Indian Kashmir, the UNO said that "whosoever responsible for the killing in Sopore, has to be made to account for it"

Foreign Minister Shah Mehmood Qureshi stated that the image of the three-year-old sitting on his grandfather's "lifeless, bullet-ridden body exposed the real face of Prime Minister Narendra Modi's fascist India". Nevertheless, this merciless event displays that India does not have any qualms about murdering any Kashmiri civilians as part of extrajudicial killings.

During special operations house to house search, India military and paramilitary troopers have martyred and injured tens of thousands the Kashmiris, including women and children. These cruelties have compelled the Kashmiri youngsters to pick arms and to target the Indian forces, sacrificing their lives for the right of self-determination, as recognized by the related UNO resolutions. Therefore, intermittent gunbattle between the freedom fighters and Indian military continues in various regions of the IOK. It is regrettable that the US-led some major western courtiers are silent on the Indian state terrorism because of the anti-China factor, favoring New Delhi in wake of recent Sino-India border tensions regarding disputed territories of the eastern Ladakh.

Notably, when Indian troops destroy a village and conduct

extrajudicial killings in the occupied Kashmir, these US-led countries call it an internal affair of the Indians and do not apply the term of state terrorism, but, when Mujahideen seek retaliation, it becomes a case of terrorism.

While the UN resolution 1541 on the 'Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples' adopted by the General Assembly in 1960 accepts the legitimacy of the right of self-determination and opposes repressive measures of all kinds against the freedom fighters by the colonial power. And UN resolution 2625 of 1970 authorized the dependent people to seek and even receive support from outside to fight against the repressive machinery. So, in the light of these resolutions, the insurgency in Kashmir cannot be called terrorism.

World's history proves that in the 20th century, a majority of the Third World countries got independence after an armed struggle against the colonial powers. Even the independence of the US, the unification of Germany and Italy became possible after an armed struggle. So, the question arises that were the peoples of these countries terrorists at that time?

If any impartial observer studies the historical background of Kashmir and present war of liberation, he will definitely conclude that acts of barbarism, employed by Indian troopers on the Kashmiris to maintain Indian illegitimate occupation tantamount to alien rule. In these terms, Indian forces are the real terrorists.

Intensive Economic Crisis Threatens India's Federal Union

Sajjad

One of the important causes of the disintegration of the former Soviet Union was that its greater defence expenditure exceeded to the maximum, resulting into economic crisis inside the country. In this regard, about a prolonged war in Afghanistan, the former President Gorbachev had declared it as the "bleeding wound." However, militarization of the Soviet Union failed in controlling the movements of liberation, launched by various ethnic nationalities.

Learning no lesson from India's previous close friend-the former Russia, Indian fundamentalist Prime Minister Narendra Modi and leader of the extremist Bharatiya Janata Party (BJP) is acting upon the similar policies. Modi has remained obstinate in his policies to make India an economic power, implementing aggressive strategy against Pakistan and China, including other South Asian countries, increase in defence budget and escalation of arms race which has given a blow to regional balance of power. However, intensive economic crisis has started threatening India's federal union which comprises 36 states and seven union territories. Acceleration of the economic crisis has not only increased poverty in India, but also resulted in to multiple problems and crimes which have exposed the myth of so-called "Incredible India."

In this respect, India figures among top 10 countries where highest numbers of rapes are taking place every year. In 2015, as per National Crimes Record Bureau, 34,651 rape cases were registered in India. The year also witnessed registration of over 327,000 all sorts of crimes against women. The counterfeit drug industry is estimated to be worth \$200 billion a year and has been defined as the "The crime of the 21st century."

India leads the 75% of counterfeit drugs supplied world over. For Dr Pascoal Carvalho, a member of the Pontifical Academy for Life, the figures show that "India lost three million girls due to female infanticide."

Indian farmers are paying the price of apathy of Indian government to their sector. Past three decades have witnessed an alarming increase in the suicides of Indian farmers and farm workers which stands around 300,000 since 1995. In this context, a former Manipur state policeman told journalists that he had been involved in more than 100 extrajudicial executions in the state between 2002 and 2009. The Supreme Court, hearing a case related to over 1,500 extrajudicial executions in Manipur, ruled that armed forces personnel should not enjoy "blanket immunity" from trials in civilian courts. India constitutes 40% of the world's 800m malnourished population and the highest rate of underweight children. 17% of India's total population is undernourished. According to official statistics, 29% of children below the age of five are underweight in India. How can it be that close to 60 million Indian children are underweight even though India is a member of the G-20, the group of the economically most powerful countries in the world? India has by far the largest electricity access deficit; exceeding 300 million people out of the 1.2 billion people worldwide. Besides, India is becoming a nightmare for journalists, lawyers and human rights activists, as Hindu extremists under Modi have unleashed terror against them. In the 2017 World Press Freedom Index, India sank three places to position 136 (least free). The 2017 India Freedom Report, published in May by media watchdog The Hoot, spoke of "an overall sense of shrinking liberty

not experienced in recent years". It counted 54 reported attacks on journalists, at least three cases of television news channels being banned, 45 internet shutdowns and 45 sedition cases against individuals and groups between January 2016 and April 2017. In October 2016, "the Kashmir Reader", a prominent English-language newspaper, was asked to stop publication; it returned to newsstands in December. India has become world's 2nd 'most racist' country, which has also exposed the myth of Indian claim of secular state and the largest democracy.

It is noteworthy, on October 16, 2017, in an article, under the caption, "Sleepless in Modi's economy," which was published by the daily Dawn, Delhi-based Indian journalist Latha Jishnu wrote, "Who is sleeping well in India in these days of economic gloom and the terrifying spectre of joblessness that is spreading across the country? It's an intriguing line of inquiry sparked by Prime Minister Narendra Modi's astounding response to worries articulated in public by elder members of his Bharatiya Janata Party (BJP) as well as economists and commercial organisations. There are some people who sleep well only after they spread a feeling of pessimism. We need to recognise such people...a decline in growth to 5.7 per cent in the last financial quarter was unwarranted since it had fallen to much lower levels below that during the previous Congress rule. Modi is right about that. But his response is revealing of the way he and the BJP regime deal with criticism even within the party...Firstly, it uses fudged facts—the decline in the growth has been consistent over six quarters—and neatly sidesteps inconvenient truths (such as the lowering of growth rates by everyone from the IMF to the Reserve Bank of India).

However serious the issue, the doctrine of denial and deflection relies on ad hominem attacks and uses the abrasive language of the hustings to demolish critics. Above all, the rhetoric is dangerously delusional and sinks to ludicrous levels as when the BJP party chief claims the dip in growth rate is due to 'technical reasons' without explaining what these could be. As growth rates dip and industries fold up, unemployment remains a terrifying prospect for young India... From being the poster boy of the big economies in 2015 when it was the world's fastest-growing big economy India is turning into a laggard, problem child whose fundamental deficiencies are coming into the spotlight. These deficiencies have been made worse by the economic disruption caused by the chaotic demonetisation exercise last November and the near standstill resulting from the GST, a poorly planned and implemented national tax system. If one needed a strong pointer to the consequences one has to look...Modi's home state Gujarat where entrepreneurs are pulling the shutters on industry and putting their money into speculative finance...The growth rate of 5.7 pc in the second quarter of the 2017 financial year is not a bad thing as Modi claims, but as Yashwant Sinha, a former BJP finance minister, reminded Modi uncomfortably in a recent newspaper article, the current figures of growth are all based on statistical fudge by changing the methodology for calculating the GDP. If the earlier method was used, the actual growth rate in the last quarter would be a mere 3.7pc!

It further pointed out, "Sinha's article encapsulates what economists have been pointing out over the past year. "Private investment," he says, "has shrunk as never before in two decades, industrial production has all

but collapsed, agriculture is in distress, construction industry, a big employer of the work force, is in the doldrums, exports have dwindled, sector after sector of the economy is in distress.... So who is sleeping well in India?... Admittedly, there are deep structure problems in the economy which have resulted in the economic mess. But what is also undeniable is that Modi's capricious economic policies, such as the pointless demonetisation exercise, coupled with his government's inability to implement the long planned GST—it has been in the making for 16 years—have come as severe blows to the economy and the hopes of a demographically young country. Joblessness is looming large over India keeping awake millions of desperate young people who are finding jobs disappearing at an alarming rate. In industry after industry, from banking to capital goods, in premium sectors such as IT, the job losses are of staggering proportions....For much of this year, farmers have been kept awake by policies that are positively inimical to their well-being, forcing them to agitate continuously, regardless of the bullets and indifference they have met with. So while economists, industry experts and government officials slug it over the figures of economic decline and job losses, academics, parents of the young and society in general are losing sleep over the fallout: the strains on the social fabric of India which has been rent by Hindutva politics. As violent young men, presumably of no fixed occupation, roam the streets looking for soft targets to vent their rage, cattle traders of the minority community and the untouchables of Hindu society have already seen their livelihood disappear in the name of religion. The official crackdown on abattoirs has had a serious impact on the economy with export of leather goods, an important foreign exchange earner, taking a beating."

संविधानले काम गरेन, यसरी कहिलेसम्म चल्छ ?

• राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

संविधानले काम गरेन, यसरी कहिलेसम्म चल्छ ? डा.प्रकाशवन्द्र लोहनीले भेजेस्तो लथालिङ्ग देशको भत्ताभुङ्ग चाल, जसजसले सकला उसउसले खाला । दूला दलहरू लखनौ लूट अभियानमा छन् । उनीहस्तलाई भ्रष्ट, अनैतिक, अपराधिक समूहले सञ्चालन गरिरहेका छन् ।

यसिंह दुलो परिवर्तन हलो काटेर मुझग्रो बन्न्यो । नेतृत्वको सवलता र नैतिक उच्चता भ्रष्टाचारको दलदलमा नराम्री फसिसकेको छ । देश र जनताप्रतिको जवाफदेहीता र उत्तराधित्यन शासन र प्रशासन कर्तृ पनि देखिन्न । बुद्धिजीवी समुदायसमेत यही बाढीमा बगेका छन् ।

यसकारण त नागरिकहरू पार्टी पार्टीमा बिभाजित छन् । नागरिक समाज र बुद्धिजीवीहरू पनि पार्टी पार्टीमा समाहित छन्, बाँडिएका छन् । आ-आफ्ना पार्टीका तन्त्र मन्त्र बोक्छन् र अरिङ्गाल, छाँडा बनेका छन् । आमनारिक जो पार्टीमा छैनन्, ती पीडामा छन्, छटपटीमा छन्, तिनको कुरा सुन्ने र तिनका अपेक्षा पूरा गर्ने कोही छैनन् ।

संविधानले देश सम्भाल्नुपर्ने हो । सरकार र पार्टीहरूले संविधानको घाँटी अँठ्याएर संविधानलाई 'विचरो' बनाएका

छन् । संविधान आदर्श होला, सरकार संवैधानिक आदर्शलाई दिनदिनै उल्लंघन गरिरहेको छ । संविधानको व्याख्या गर्ने र असंवैधानिक क्रियाकलापलाई निरारी र नियमन गर्ने अदालत सर्वोच्च होइन, सर्वदलीय बनेको छ । जब अदालतका न्यायाधीशहरू संविधानप्रति होइन, सर्वदलप्रति आस्था राख्छन्, विश्वास गर्न्छन् र उत्तरदायी बन्छन्, संविधान दुर्घटनामा पर्छ । यो समय संविधान र गतपच्छे भएको बेला हो । सर्वोच्चका प्रधानन्यायाधीश र न्यायाधीशमाथि महाभियोग लगाउनु पर्ने माँग उठेको छ, सदकमा सर्वोच्चको सबैच्च सम्मान धुवाँ बनेर उडिरहेको छ । आमनारिको विश्वास सरकार, पार्टीहरू र अदालतले गुमाएको अवस्था छ ।

जब पद्धतिमा यसरी कानुनव्यवस्था बिग्रन जान्छ, बिथोलिन जान्छ, तब पद्धतिमाथि नै सङ्कट पर्छ । यो समय जतिसुकै उत्तम व्यवस्था भए पनि व्यक्तिका, पार्टीका, नेता-नेतृत्वका, शासक-प्रशासकका अनुशासनहीन, मर्यादाहीन, अलोकतान्त्रिक क्रियालापका कारण संक्रमण बढेको छ । यो संक्रमण महामारी हो । कोभिड-१९, कोरोना भाइरसभन्दा खतरनाक छ राष्ट्रका लागि यो सङ्क्रमण ।

प्रश्न छ, सम्हाल्ने कसले ? राजनेता कोही छैनन् । जो छन्, गुटका नेता छन् । जो छन्, अहंकारी छन् । जो छन्, राष्ट्र र जनताप्रति इमानदार छैनन् । नेपालका सामु डरलाप्दा दिनहरू देखिदैछन् ।

यही मोकामा सीमामा अतिक्रमण बढेका छन् । यही समयमा दुला ठिमेकी र विश्वशक्तिहस्तांग सम्बन्ध चिरिसएको छ । राजनीति दुक्रिएको छ, क्षमताहीन बनेको छ । कूटनीति असफल छ । खियाले खाएको फलमजस्तो प्रशासन अनियमितातले खाइरहेको छ । आफ्नै घोषणापत्र विर्सेका पार्टी र आफ्नै कबुल भुले नेता, संविधानको सपथ खाएर जनताको मन र संविधानको मर्म चरचरी संविधान मिच्छे, आगो लगाउनेहरूले देशको छानो बालेर स्वार्थको व्यापार गरिरहेको छन् । यसकारण यसका प्रश्न उठेको हो- यो देश सम्भाल्ने कसले ?

कुबेरको घरमा तेलको दुःख । बुद्धको देशमा अराजकता र अशान्ति । जनताले मिलिजुली चलाउ भन्दा पनि चलाउन सकेनन् । एकलौटी चलाउ भनेर दुई तिहाइ दिँदा पनि चलाउन सकेनन् । देश रुनु अर्थात दोपदीले आँसु भारुर भीमले किचक मार्नु उस्तै पो भयो । लोकतन्त्र आखिर बाँदरको हातमा नरिवल नै भयो ।

जनताले खोजेको हुन भनेर राजाले सर्लक्क पन्छिदिए । जनताको नासो जनतालै नै दिए । जनताको नासो चलाउन खेलाउन पाएका नेताहरूले यतिविधन दुरुपयोग गरे कि लोकतन्त्र ओल्लो किनार न पल्लो तीर पो हुनपुयो ।

लोकतन्त्र राजदरवार परिसरमा उम्हाइएको लोकतान्त्रिक मोनमेन्टमा सिमित हुनपुयोको छ । लोकतन्त्र लोकजीवन बन्सकेन । लोकतन्त्र त केही पार्टीहस्तको मौजा बन्न्यो । मण्डी औंदेर धूय खाने शाहूकारीमा सिमित हुनपुयो ।

दूला साना पार्टीभित्र नेतृत्वको यतिविधन बिबाद छ कि उनीहस्तलाई राष्ट्रिय समस्या, जनताको अपेक्षा हेर्ने सुन्ने र केही गर्ने फुर्सेद नै छैन । जे छ, सत्ता छ, सम्पति छ, सत्ताको दुरुपयोग छ । हुँदा हुँदा अदालतलाई समेत सङ्क्रमा विसारेर त्याए नैतिकहीनहरूले । शक्ति सन्तुलनका सिद्धान्तहरू जो थिए, कार्यपालिका, न्यायपालिका र व्यवस्थापिका । यी तिनै अङ्ग सङ्क्रमा मूर्दावादका विषय बनेका छन् । इनफ इज इनफका नारा बनेका छन् । सरकारले सुनेन, प्रशासकले सुनेन, बाहुबलीले हेषेपछि कमजोरले न्याय माँग जाने अदालतमा हो । अदालतलाई कार्यपालिका र व्यवस्थापिकाले अपराधशाला बनाएपछि जनताले कहाँ जाने, कोसँग गुहार मान्ने ? जनता यतिबेला बिलखबन्दमा परेका छन् । संविधान छ, कागजको खोस्टोमा सिमित छ । लोकतन्त्र छ, भ्रष्टाचारको दलदल बनेको छ । इमानको खडेरीले जनताको मन र संविधानको मर्म चरचरी चिरिएको छ ।

राजनीति भ्रष्ट भयो, नैतिकहीन भयो । शासक र प्रशासक भ्रष्ट भए, भ्रष्टाचारको दलदलमा भैंसी आहाल बसेजसरी बसेका छानो बालेर स्वार्थको व्यापार गरिरहेको छन् । यसकारण यसका प्रश्न उठेको हो- यो देश सम्भाल्ने कसले ?

चन् । नियमन र नियन्त्रण निकायहरू सबै सरकारले लगाम कसेर राखेको छ । व्यभिचार र बैमानीले हद नाधेको छ, संवैधानिक पदहरू बिक्रीमा राखिएका छन् । अब मुलुक कृष्णारमा पुग्यो, असफल मुलुकका सबै अवगुणहस्तले देशलाई कूशासनले चाइरहेको छ ।

साबुत नक्सा छापियो भनेर भन्नेहस्त त्यसको जस लिन र सत्तामा पुग्न, टिक्न मारामार गरिरहेका छन् । देशहित, जनहित, विकास र परिवर्तनका लागि कुनै प्रतिस्पर्धा छैन । लडाइ सत्ताका लागि छ, अहंतुष्टिमा सिमित छ । भारतले नेपाली भूमि दावी गरेको कालापानी, लिप्याधुरा, लिपुलेकमा नेपालीलाई आवतजावत गर्नसमेत बन्देज लगाइदियो । नेपाल सरकारलाई यिठी नै लेखेर बन्देज लगाइदियो । यो अवस्थामा नेपाली एकताले हरप्रकारका अतिक्रमण परास्त गर्नुपर्नेमा आफू आफूमै खुद्दा तानातानको खेल चलिरहेको छ । को बलियो, को पहलमान भन्ने साँडे जुधाई व्यापक बन्दै गएको छ ।

अर्थात संविधान दुर्घटनाग्रस्त भयो ।

अर्थात कानुन व्यवस्था चरमरायो ।

अर्थात लोकतन्त्र मनलागीतन्त्र हुनपुयो ।

अर्थात जनता र देश विदेशी खेल मैदान बन्न्यो ।

फेरि पनि प्रश्न उठ्छ- यो अवस्थामा सम्हाल्ने कसले ? वर्तमान कालखण्डमा नेपालका सामु सबैभन्दा महत्वपूर्ण प्रश्न हो यो । सवालको जवाफ खोज्नै पर्छ र जवाफ सिंहदरवार भित्र र बाहिरका सबै प्रकारका लोकतान्त्रिक शक्तिहस्तीच गोलमेच सम्भेलन गरेर निस्कने निकासमा निर्भर छ । जब स्थापित कुनै पार्टी र नेताप्रति जनताको विश्वास रह्नेदेन, स्थापित पार्टीहस्ते देश र जनतालाई संवैधन गर्न सक्दैनन् र संविधान सङ्क्रमा मूर्दावादमा अनुवाद दुनपुर्छ, तब जनताले सङ्क्रमावाट चिच्चार्जै, चिच्चाइरहेको छ- न्याय चाहियो । न्याय दिन र देशप्रति न्याय गर्न सबै शक्तिहस्तको चिन्तन मनन र सर्वग्राह्य सहमति जरूरी हुन्छ । अन्यथा पराधीन

चाहेहस्तको हस्तक्षेप सफल हुँदैजानेछ ।

आजको प्रश्न के पनि छ भने स्वतन्त्र र स्वाधीन नेपाल स्वराज, स्वाभिमान र स्वतन्त्र राहिरहने कि नरहने ? भन्ने हो । चीन, भारत, अमेरिकादेखि अनेक शक्तिहस्त सलबलाएका छन् नेपाली माटोमाथि, तिनलाई सीमामा राखेर स्वाभिमान बचाउन खुद्दा दहो पार्ने समय यही हो ।

जसले यो देश निर्माण गरे, त्यो शक्ति पनि तमासा हेरेर बसन सक्दैन । राष्ट्रिय सहमति र सहकार्यमा भूमिगत शक्ति पनि वक्तव्य दिएर बस्ने होइन । यदि यही स्थितिमा देशलाई छाडिदिने हो भने निधारमा लोकतान्त्रिक ताडो टिका लगाएका जाली नेताहस्ते देशको अस्तित्वलाई नाराबधु बनाएर छाडिदिने भए । न आन्तरिक नीति साबुत छ, न बाह्यनीति नै बलियो छ । देशका सबै आधारहस्त खसिक्दै गएका छन् । थामहरू ढिलिहेका छन्, मूलथाम भनेर ल्याएको लोकतन्त्र पनि ढल्ले स्थितिमा छ । मूलथाम नढल्दै सतिसाल शक्तिहस्त आड दिनुप्यो । देश बचे बाँकी लेनदेन, तेरोमेरो भगडा जाति गरे पनि भयो ।

हुलमूलमा जीउ जोगाउनु, अनिकालमा बीउ जोगाउनु भन्ने बुढापुरानाको कथन छ । हाम्रो कमजोरीको लाभ उठाएर विदेशीहस्त हुलहुज्जत गरिरहेका छन् । यो हमलाबाट कसरी नेपालीलाई बचाउने ? हाम्रा सामु तत्कालको चुनौती यही हो । यो चुनौती अवधोती खुसिक्सकेको संविधान र संसदीय शक्तिबाटमात्र सम्भव छैन । जनता र सबै राजनीतिक शक्तिहस्तको पुनर्ताजकीकरण एकता जरूरी छ । देशवाद छानीमा छ भने त्यो नायौ जागरण, एकता असम्भव छैन । १९७५ मा सिकिममा विदेशीले जे गरे, संवैधानिक शक्ति जसरी विदेशीका सामु नतमस्तक भयो, त्यस्तो घटना नेपालमा नहोस । नेपाली जन जनमा नेपाल भक्तिको क

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूँदै त्यो जस्ले बिरियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुमन्दा
बहादुर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

अभियान

सम्पादकीय

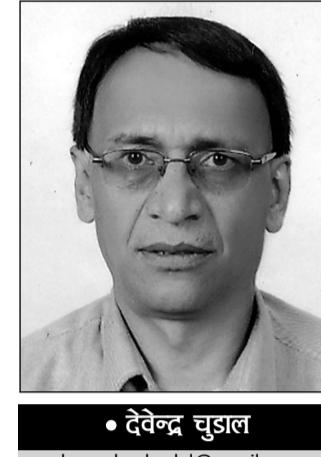
संवैधानिक मार्ग छोडेर राजिनामाको माग

सत्ताधारी दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको संघीय संसदमा भएर दुई तिहाई मत रहेको छ। तर त्यति हुँदूहुँदै पनि किन सरकार आलोचित हुँदै गएको छ? जनताले नै सरकारको आलोचना गरिरहेका छन्। मुलुक कोरोना भाइरस र बाढी पहिरोबाट पिडित भएको छ। सरकारले त्यसको निदानका लागि सक्रिय भूमिका निभाउन सकिएहो को छैन। मुलुकमा पछिल्लो समयमा तीन तहका सरकार रहेका छन्। संघीय सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकारबाट मुलुक संकटमा परेको बेला स्थानीय सरकारले गरेको जित काम पनि संघीय सरकार र प्रदेश सरकारहरूले गर्न सकेको देखिएको छैन। संघीय सरकारको नेतृत्व गर्न दलकै प्रदेश सरकार स्थानीय सरकारमा समेत बहुमत रहेको छ। ७ वटा प्रदेशमध्येका ६ वटा प्रदेशमा नेकपाकै बहुमतीय सरकार रहेको छ भने स्थानीय तहमा समेत भएर दुई ७० प्रतिशत भन्दा बढी नेकपाकै नेतृत्वमा स्थानीय सरकारहरू रहेका छन्।

पछिल्लो समयमा नेकपाभित्र देखिएको विवादले गर्दा तल्लो तहका सरकारहरू समेत अन्यौलीमा परेका छन् । प्रदेश सरकारहरूमा रहेकाहरू त तबलभत्ता खाने बाहके अन्य कहै काममा सक्रिय देखिएका छैन् । केन्द्रमा नेकपाभित्र देखिएका विवादले गर्दा प्रदेश सरकार र स्थानीय तहमा समेत केन्द्रको विवाद त्यहाँ परेको छ । आ-आफ्नो अस्तित्व बचाउन र शक्ति हत्याउन लागि मात्र तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवारी केन्द्र एकीकृत भएका हुन् भन्ने प्रमाणित हुँदै गएको छ । नेकपाभित्रको शक्तिको लडाइले त्यही प्रमाणित गरेको छ । नेकपाका शिर्ष तहका नेताहरूने गुटबन्दीमा लागेर एकले अकोलाई सिद्धायाउने खेलमा लागेका हुनाले तल्लो तहसम्म त्यसको प्रभाव परेको छ । नेकपाका शिर्ष तहका नेताहरू अध्यक्ष सहितका नेताहरूको पटक पटक बैठक बसेपनि समस्याको समाधान हुन सकेको छैन । एकले अकोलाई विश्वास गर्न सक्ने बातावरण नै न देखिएकाले हुनाले नेकपाको लागि अस्तित्वको रक्षा गर्ने विश्वास गर्न सक्ने बातावरण नै न देखिएको हुनाले नेकपाको लागि अस्तित्वको रक्षा गर्ने सै समस्या भएको छ । यसको मूल कारण भनेको नेकपाका दुई अध्यक्ष केपी ओली र पुष्टकमल दाहाल नै हुन् । ओली र दाहालबीचको कुर्सीको लडाइनै समस्यको मूल जड हो । नेकपाका अन्य शिर्ष नेताहरूले समस्याको समाधान खोज्नुपर्नेमा आ-आफ्नो गुट र उपगुट बनाएर दुवै अध्यक्षलाई उचालिहेका छन् । नेकपाका दुई अध्यक्षलाई कसरी व्यवस्थापन गर्ने भनेमा नेकपाका वरिष्ठ नेताहरूको ध्यान गएको छैन । केही नेताहरू त दुवै अध्यक्षहरूलाई लडाएर आफ्नो स्वार्थ पूर्ति गर्ने दाउमा लागेका हुनाले नेकपाभित्रको द्वन्द्व अहिलैकै अवस्थामा सहज रुपमा किनारा लाग्छ भन्न सकिने अवस्था समेत देखिएको छैन । पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूले पार्टी एकीकरण भएको बेला दुवै अध्यक्षहरूले आलोपालो सरकारको नेतृत्व गर्ने सहमति गरेका भाएपनि गत मंसिरसम्म ओलीले पैच वर्ष सरकारको नेतृत्व गर्ने र दाहालले पार्टीको कार्यकारी अध्यक्ष भाएर पार्टी सञ्चालन गर्ने सहमति गरेका भाएपनि त्यस्ता सहमति गर्नु आफ्नो गल्ती भएको अध्यक्ष दाहालले उद्घोष गरेपछि पार्टीभित्रको समस्या अभ बिभिन्नको मात्र नभएर सडकमै छताकुल्ला हुन पुगेको हो । पार्टीका वरिष्ठ नेताहरू भलनाथ खनाल, माधव नेपाल, वामदेव गौतम र नारायणकाजी श्रेष्ठ सहितका नेताहरूले दुवै अध्यक्षलाई सहमतिमा ल्याउनुको बदला प्रधानमन्त्री ओलीको व्यक्तिवादी प्रवृत्ति हावी भएको भन्दे उनलाई ठीक पार्टी अभियानमा लागेका हुनाले पनि पार्टीभित्रको समस्या समाधान हुन नसकेको हो । नेकपाभित्रको दुई अध्यक्षबीचको लडाई सैद्धान्तिक नभएर व्यक्तिगत लडाईजस्तो देखिएको छ । प्रत्येक दिन दुवै अध्यक्षबीचमा बैठक हन्छ कहिले अन्य नेताहरू समेत बैठकमा सहभागी हुन्छन् तर परिणाम निस्केनै । सहमति हुन्छ, अर्को बैठक बस्न । पार्टीको सचिवालय बैठक स्थायी कमिटीका बैठक बसेपनि परिणाम तिस्किदैन आँखिरी किन ? सत्ताधारी दलभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा सरकारको प्रभावकारिता मैं संकट उत्पन्न भएको छ । प्रधानमन्त्री ओलीलाई बहुप्रताको निर्णयले दुवै पद छोडूनपर्न आवाज सचिवालय र स्थायी कमिटीको बैठकमा उद्देश गरेको भएपनि प्रधानमन्त्री ओलीले दुवै पद नछोड्ने अभिव्यक्ति दिँदै आएका छन् । पछिल्लो समयमा नेकपाका अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीमाथि गम्भीर आरोपहरू समेत लगाउन थालेका र उनलाई पार्टीका वरिष्ठ नेता भलनाथ खनाल र माधव नेपालले समेत साथ दिएका हुनाले नेकपा अहिलै सकटमा परेको छ । सत्ताको नेतृत्वकर्ता दल नै संकटमा परेको हुनाले त्यसको प्रत्यक्ष मारमा नेपाली जनता परेका छन् । जनताले संकटबाट मुक्ति पाउने बाटाहरू खोजिरहेका बेला सरकारले जनताका समस्याहरू समाधान गर्ने भन्दा जसरी हुन्छ सत्ता बचाउने खेलमै सक्रिय भएकाले गर्दा जनता सत्ताधारी दलबाट पैदित हुँदै गएको सत्य बास्तविकता हो ।

सकार्य भएकाल गदा जनता सत्ताधारा दलबाट पाइडत हुँद गएका संघ वास्तविकता हा । प्रधानमन्त्री ओलीलाई पार्टी अध्यक्ष सहितका केही नेताहरूले असंवैधानिक बाटो अपनाएर ओलीको राजिनामा माग गरिरहेका छन् । नेपालको संविधानले चिन्दै नचिनेको सचिवालय स्थायी कमिटी र केन्द्रीय समितिबाट प्रधानमन्त्रीको राजिनामा माग्नु किमार्थ उचित हुन सक्दैन । संविधानमा व्यवस्था भएअनुसार संसदीय दलको नेता प्रधानमन्त्री हुन्ने व्यवस्था रहेको हुनाले दाहाल सहितका अन्य नेताहरूले किन संविधानले व्यवस्था गरेअनुसार नेकपाको संसदीय दलको बैठक बोलाएर त्यही बैठकबाट संसदीय दलको अर्को नेता चुन सकिरहेको छैन त ? संवैधानिक बाटो अपनाउन छोडेर कोठे बैठकहरू गरी प्रधानमन्त्रीको राजिनामा मानु र पार्टी अध्यक्ष सहित प्रधानमन्त्रीबाट राजिनामा दिनुपर्दछ भन्नु पार्टीको अध्यक्ष समेत रहेको ओलीलाई एकल्याउने प्रयास मात्र गर्नु हो । पार्टी एकीकरण हुँदा भएका सहमति र त्यसपछि दुई अध्यक्षीच भएका सहमतिलाई कार्यान्वयनमा लैजाने हो भने नेकपाभित्र आन्तरिक द्वन्द्व सहज रूपमा व्यवस्थापन हुन सक्छ । दुई अध्यक्षीच पटक पटक लालकाटन्त्र नभएको हुनाले तै राजनैतिक दलहरूभित्र समस्या देखिएको हो । लोकतन्त्र भनेको केही व्यक्तिलाई सत्तामा पुऱ्याउन र केहीलाई सेवा सुविधा दिएर जनताले तिरेको करमाथि ब्रह्मलुट मच्चाउने मात्र होइन । तर पछिल्लो समयमा लोकतन्त्रलाई कमाई खाने भाँडोको रूपमा प्रयोग गरिएको हुनाले समस्या उत्पन्न भएको हो । ओलीलाई हटाएर दाहाल तै प्रधानमन्त्री भएपनि भोली फेरी त्यही समस्या आउने निश्चित रहेको हामीले ठानेका छाँ ।

पार्टीहस्तमा आन्तरिक लोकतन्त्र हराएकै कारण समस्या

• देवेन्द्र चुडाल

devendrachudal@gmail.com

निकास दिनसकने सम्भावना देखिएको छैन ।
त्यही कारण पार्टी विभाजनको अवस्थामा पुगेको
छ । पछिल्लो समयमा नेपालमा पार्टी भनेका
केवल नेता तथा कार्यकर्ताका निजी संस्था हुन्
भन्ने मान्यता स्थापित गराउने प्रयास गरीएको
छ । त्यहि कारणले गर्दा पार्टीलाई निजिकरण
गरीएको छ भने कार्यकर्ताहरूले कार्यकर्ताहरूलाई
कार्यकर्ताकरण गरेका छन् । पार्टीलाई नेताकर्ता
वा कार्यकर्ताकरण होइन लोकतान्त्रीकरण
गरिनुपर्नेमा नेपालमा भने ठिक उल्लो भएकाले
अहिले प्राय सबै पार्टीहमा समस्या देखिएको
छ । लोकतान्त्रिक प्रणालमा राज्य सन्चालन
पार्टीहरूले नै गर्दछन् । र जनताको प्रतिनिधित्व
पनि पार्टीहरूले नै गर्न गर्दछन् । तर हामीकहाँ
भने लोकतान्त्रिकरण हुनुको सदृश पार्टीहरू
व्यक्तिकरण हुँदै गएका छन् त्यसैले भन्न सकिन्त
लोकतन्त्रकै उपहास गर्न पार्टीहरू नै लागि परेका
छन् । पार्टी भनेको नेता कार्यकर्ताहरूको मात्र
होइन जनताको समेत हुनसक्नु पर्दछ । पार्टीका
नेता कार्यकर्ताहरू केवल आफ्नो पार्टीका समस्या
प्रतिमात्र होइन जनताप्रति उत्तरदायी हुनुपर्ने
लोकतान्त्रिक पद्धती हो । त्यसैले पार्टीहरू
जनताप्रति उत्तरदायी हुनुपर्दछ । पार्टीहरू
निर्वाचन आयोगमा दर्ता भएका कारण नामले
होइन कर्म र धर्मले समेत पार्टी हुनुपर्दछ ।
जनताले विश्वास गरेर आफुमा निहित भएको
सार्वभौमसत्ता सम्पन्नतालाई निश्चित अवधिका
लागि आफ्ना प्रतिनिधिहरू मार्फत उनीहरूलाई
प्रयोग गर्न दिएका हुन्छन् मतको माध्यमद्वारा ।
जनताले दिएको मतलाई नेताहरूले आपूहस्को
कमाई खाने भाँडोको रूपमा प्रयोग गर्ने
गरेका हुनाले पछिल्लो समयमा नेपाली जनता
पार्टीहस्ति रोष प्रकट गर्न थालेका छन् । एक
पटक सत्तामा पुगेपछि सत्ताबाट कहिलै हट्नु
नपरोस भन्ने मनोबृति नेताहस्ता देखिएको छ ।
त्यही मनोबृतिको शिकार सत्ताधारी दल हुँदै
गएको छ । सत्ताधारी दलभित्र अहिले तीन
जना नेताहरू पूर्व प्रधानमन्त्री रहि सकेका
व्यक्तिहरू रहेका छन् । उनीहरूले सत्ताको
स्वाद चाखिसकेका हुनाले फेरी प्रधानमन्त्री हुन
पाए हुन्थ्यो भन्दै अनेक प्रकारका षड्यन्त्र र
जालझेलमा लागेका हुनाले त्यसको प्रत्यक्ष मार
जनतामा परेको छ ।

निर्वाचन आयोगमा दर्ता भएकै कारण पार्टीहरूलाई पार्टी मान्न सकिने अवस्था रहेकै छ । कुनैपनि पार्टीका लागि पार्टी हुन आन्तरिक लोकतन्त्र अर्थात लोकतान्त्रिक पद्धति अनिवार्य सर्त हो । लोकतान्त्रिक विधान पारदर्शीता प्रक्रियाद्वारा छ त ? अवश्य छैन । त्यही कारण पार्टीहरूमा समस्या देखिएको हो । सत्ताधारी दलमा आन्तरिक लोकतन्त्र र पारदर्शीता प्राय शुन्य रहेको छ । यसभन्दा अगाडि पनि दुई अध्यक्षले सहमति गर्ने अनि त्यसलाई सचिवालय बैठक वा स्थायी कमिटीबाट पारित गरेर पार्टी अध्यक्षले सहमति गर्ने अनि त्यसलाई सचिवालय बैठक वा स्थायी कमिटीबाट पारित गरेर पार्टी सञ्चालन गरिए आएको थियो । दुई अध्यक्षहरूले मात्र गरेको सहमति कुनैपनि हालतमा लोकतान्त्रिक पद्धतिभित्र पर्न सक्वदैन । सत्ताधारी दलमात्र होइन संघीय संसदको प्रमुख विपक्षी दलमा पनि त्यस्तै समस्या देखिएको छ । मुलुकका दुई ठुला दलमा समस्या देखिएकाले गर्दा नै पछिलो समयमा मुलुक संकटमा पर्दै गएको छ । दुई ठुला दलका प्रायः सबै निर्णयहरू विवादमा पर्दै जाने गरेका र संस्थापन

अनुपादक गुटबन्दीको दलदलमा नेकपा

रश्मी आचार्य

नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) एकताको दुई वर्ष नपुग्दै गुटगत द्वन्द्वका कारण विग्रहको भुमिरीमा फसेको छ । एउटै फ्रेमभित्र भएको तर चिकिएको ऐनाजस्तो नेपाली कांग्रेसभित्र गुटबन्दी विश्वासित रोगजस्तो छ । वैकल्पिक शक्तिको दावा गरिरहेका जनता समाजवादी पार्टी, राप्रापा, साम्झा वा अन्य दलहस्को प्रस्थानबिन्दुमै गुट प्रभावी छ । दलहस्को यो अभ्यासले ती पार्टीमा मात्र होइन, देश, समाज, संस्कृति र सामाजिककरणमा पनि प्रत्यक्ष असर गरिरहेको छ । इतिहास केलाउँदा, गुटबन्दीले दलहस्लाई मात्र नोक्सान गरेको छैन, देशलाई नै हानि पुन्याइरहेको छ । तथ्यहस्ले यही पुष्टि गर्छ । जस्तै, ०४८ को आम निर्वाचनमा नेपाली कांग्रेसले स्पष्ट बहुमत पायो । कांग्रेसभित्रको गुटबन्दीले गर्दा ०५१ मा देश अन्ततः मध्यावधि निर्वाचनतर्फ धकेलियो । देशले दुई वर्षागावै निर्वाचनको भार बोक्नुप्यो । अलिप्तिको कांग्रेस विभाजनका लागि त्यही ७४ र ३६ गुट निर्णयक कारण बन्न पुर्यो । त्यसैगरी तत्कालीन नेकपा एमालेमा ०५४ मा भएको विभाजनको मूल कारक गुटबन्दी नै थियो । उक्त विभाजनले ०५६ को निर्वाचनमा उसलाई ठूलै धक्का लायो र पार्टी पुरानै स्थितिमा फर्किन एक दशक गुजार्नुप्यो । ०६४ को संविधानसभा निर्वाचनपछि ठूलो दल बनेको माओवादी गुटगत द्वन्द्वले गर्दा पटक-पटक विभाजनको सिकार बन्यो । यिनै घटनाक्रमका कारण देशले दुई दशकसम्म रिथर सरकार पाएन । दुःखद पक्ष, दलहस्ले आफैंभित्रका यी घटनाबाट गहिरो शिक्षा लिएको अफै देखिँदैन ।

शिरदेखि तिरसम्म गुट स उल्लेखित पार्टीहस्भित्रका गुट केन्द्रीय तहमा मात्रै छैनन्, ती जरावरमै जब्त छन् । पार्टीको सदस्य बनाउनुपर्त गुटको शपथ खुवाउने परिपाटी नै छ । गुटप्रति बफादार हुँदैन कि ! भनी शंका लागेको मानिसलाई अनेक बहानाबाजी गरेर पार्टीभित्र आउन नदिएका कथनहरू धेरै सुनिन्छन् । पार्टी सदस्यको नवीकरण गर्दा पनि गुटगत पक्षधरता हैन, असहमत हुनेहस्को सदस्यता प्राप्त मिति घटाइदिने, नामावली अद्यावधि गर्दा जानाजान नाम छुटाइदिने, समर्थकको फर्जी नाम रातारात थप्नेजस्ता संगठनात्मक मर्मविपरीतका कर्म गुटका नाममा निर्लज्जतापूर्वक हुने गरेकै छन् । त्यसैगरी, नेतृत्व निर्माणको समयमै गुटगत रंग दलिदिएपछि उसले गुट संरक्षणबाहेक सोच्न नपर्न परम्परागत चिन्तन भाँगिएको छ । उसलाई जामा पहिराइदिने बोस र मत हाले प्रतिनिधिभन्दा बाहिर निस्केर फराकिलो दायरामा पार्टी र आमजनताको हित सोच्न नेतृत्व बिरलै मात्र भेटिन्छन् । जुनसुकै विभावाट नेतृत्वमा आए पनि आफू सबैको साभा हो, समग्र पार्टीको नेता हो, जनताको हितमा काम गर्नुपर्छ भन्ने मनोवाना पार्टीहस्भित्र विभास भएको पाइँदैन । जिम्मेवारी पाउनेले नपाउनेलाई किनारामा धक्केले र जिम्मेवारी नपाउनेले पाउनेलाई असहयोग गर्ने गोलचक्रकरको खेल सर्वत्र छ । यस्तो 'जिरो सम गेमले न त सञ्चित पार्टीलाई हित गर्छ, न त देशलाई नै ।

कम्युनिस्टहरू विशेष धातुले बनेका हुन्छन् भन्ने परम्परागत व्याख्या छ । यसलाई उनीहस्ले युणमा होइन, गुटको स्तर मापन गर्न प्रयोग गरेको देखिन्छ । एउटै गुटभित्र पनि कोही २४ क्यारेट, कोही १८ क्यारेट, कोही १२ क्यारेटका भेनेर लेबल लगाएको पाइन्छ । यस्तो लेबल लगाउँदै जानुको परिणति पार्टी सीमित व्यक्तिको कब्जामा पर्नु नै हो । नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीका संस्थापक महासचिव पुष्पलाल गुटबन्दीलाई 'अपराध' भनेका छन् । उनको भनाइ नेकपाका कार्यालयमा कोटेसनका स्पमा

देखिन्छन्, तर त्यसलाई पूर्ण स्पले पालना गरेको सदस्य भेष्टाउन मुस्तिकल पर्छ । कुनै न कुनै गुटमा सामेल नभए उनीहस्लाई पार्टीभित्र टिक्न गाहो पर्ने स्थिति बढ दो छ । यसरी अन्य समर्थक धेरै भएको नेता नै शक्तिशाली ठान्ने मनोविज्ञान र पार्टीहस्भित्र गुट संस्थागत गर्ने गलत अभ्यास यितियेलाका ज्वलन्त समस्या हुन् । लोकतान्त्रिक र विधिसम्मत अभ्यासभन्दा गुटगत अभ्यासमा रमाउन चाहने संस्कार जुनसुकै विचारधाराका पार्टीमा भए पनि त्यो अलोकतान्त्रिक चरित्र नै हो । यस अर्थमा नेपालका सबैजसो पार्टी गुटको रक्षाका लागि मात्र हुन्छ, नकि पार्टी हित, देश र जनताका लागि । प्रायजसो आरोप-प्रत्यारोप क्षणिक र आवेगात्मक नै हुन्छन् । पछि कुनै समय एकै ठाउँमा

यसरी पार्टीभित्र गुट हाबी हुनु भनेको पार्टी भावना कमजोर हुनु हो । विधिभन्दा गुट माथि रहनु भनेको संगठनात्मक पद्धति ध्वस्त हुनु हो । पद्धति ध्वस्त हुनु भनेको नेतृत्वको अक्षमता प्रकट हुनु हो । विधि, पद्धति, मूल्य-मान्यता ध्वस्त हुने, तर नेतृत्व सफल हुने दुवै एकपटक हुन सक्दैन । जसरी पनि शक्तिमा पुग्नुपर्छ भन्ने मानोविज्ञान, एउटै व्यक्ति दशकाँसम्म नेतृत्वमा रहिरहन चाहने आकाशी र त्यसैलाई अङ्गालो हाल्ने अन्धसमर्थन नै राजनीतिक भ्रष्टीकरणको मूल कारण हो । गुटबन्दी र राजनीतिक भ्रष्टीकरण परिष्करक बन्न नेपाली राजनीतिको ज्यादै नकारात्मक पाटो हो । यसको शत्यक्रिया मूल कारक गुटबन्दी नै थियो । उक्त विभाजनले ०५६ को निर्वाचनमा उसलाई ठूलै धक्का लायो र पार्टी पुरानै स्थितिमा फर्किन एक दशक गुजार्नुप्यो । ०६४ को संविधानसभा निर्वाचनपछि ठूलो दल बनेको माओवादी गुटगत द्वन्द्वले गर्दा पटक-पटक विभाजनको सिकार बन्यो । यिनै घटनाक्रमका कारण देशले दुई दशकसम्म रिथर सरकार पाएन । दुःखद पक्ष, दलहस्ले आफैंभित्रका यी घटनाबाट गहिरो शिक्षा लिएको अफै देखिँदैन ।

के यो बाटो सही हो ?

पार्टीहस्भित्र विभिन्न मुद्दा तथा सवालमा स्वस्थ वैचारिक बहस हुने र बहस चल्दा पक्ष-विपक्षमा वकालत हुनु राखावधि हो । त्यो बहस विभासका लागि, उक्तकृष्ट विचार निर्माणका लागि र उन्नतस्तरको संस्कृति निर्माणका लागि हुनुपर्छ । बहसमा पक्षधरता एजेन्डामा आधारित हुनुपर्छ । उक्त मुद्दा वा एजेन्डा निर्माण भइसकेपछि पुरानो पक्षधरता, समूह वा गुट स्वतः समाप्त हुनुपर्छ । नयाँ आउने सवालमा नयाँ समीकरण बन्न सक्छ, अर्थात धारणा मिल्नेहस्को नयाँ समूह बन्न सक्छ, तर यस्तो समूह सहै एउटै र उनै पुरानै मानिसको मात्र बन्द भन्नु नै गुटबन्दीको आधार खडा गर्नु हो ।

विचार, सिद्धान्त र विधिकेन्द्रित पक्षधरता अस्वाभाविक होइन, तर पद, स्वार्थ, क्षणिक लाभहानिमा आधारित गुटबन्दी हुनु शतप्रतिशत गलत हो । एकपटकका प्रतिस्पर्धी सहैका प्रतिस्पर्धी होइनन् । यही गलत मान्यताका कारण दलहस्भित्र स्थायी प्रकृतिको गुटबन्दी भाँगिएको पाइन्छ ।

जब गुटगत भिन्नता बढ्दै जान्छ, तब एकै ठाउँमा बस्ने नसक्ने अवस्था भएपछि कसरी फरक देखिने भनेर उनीहस्ले सेद्वान्तिक भिन्नताको खोजी गर्न थाल्छन् । अनि आरोप-प्रत्यारोप क्षणिक र आवेगात्मक नै हुन्छन् । पछि कुनै समय एकै ठाउँमा

व्यक्ति, जो आलोचनात्मक चेत राख्छ, जो त्यसको भरिया बन्न त्यहाँभित्र जाला त ? यो पेचिलो प्रश्न सबैमाथि खडा भएको छ । हाम्रा दलहस्मा हुर्किएको आजको गुटबन्दी भनेको हो मा हो मिलाउने र भजनमण्डलीको समूह खडा गर्ने खालको छ । जब क्षमता र योग्यता ल्याएर गुटको खाँटी सदस्य भए पुग्ने परिपाटी पार्टीभित्र हुर्किन्छ, तब उक्त पार्टी भुते हुन सुरु गर्छ । र, त्यस्तो परिवाट समाज स्पान्तरणको कार्यभार पूरा हुन सक्दैन । दलहस्भित्र हाबी भएका स्तुति उद्योगका स्तुतिवाहक र स्तुतिवाहकबाट त्यो युगीन अभिभारा पूरा हुन सम्भव छैन ।

आलोचनात्मक चेत राख्ने र समाजका उत्कृष्ट क्षमताका व्यक्तिलाई पार्टीहस्को निर्णयक ठाउँन्दा पर राख्नु भनेको

मनोविज्ञान विकास हुँदै छ ? गुटबन्दीको दलदलमा रमाएका दलहस्ले यस सवालमा गम्भीर समीक्षा गर्न जरूरी छ । समाजको सबैभन्दा सचेत पुस्ता राजनीतिमा नआउँदा त्यसबाट देशलाई पर्न जाने अपूरणीय क्षमित्रित दलहस्त गम्भीर बन्नेपर्छ । गुट वा स्वार्थ समूहका नाममा अयोग्य उत्पादन गर्ने प्रक्रिया दशकाँ चल्दा त्यसबाट सामाजिकीकरण प्रक्रिया अवरुद्ध हुने, देशको समर्थय घट्दै जाने, योग्यपति निराशा हुँदै जाने सच्चाइ आत्मसात् गर्न जति ढिलाइ हुन्छ, त्यसले पुन्याउने क्षमित गुणात्मक तवरले बढ्दै जाने निश्चित छ ।

गुट वा स्वार्थसमूहका नाममा अयोग्य उत्पादन गर्ने प्रक्रिया चल्दा त्यसबाट देशको सामर्थ्य घट्दै जाने, योग्य पर्किन्ति निराश हुँदै जाने सच्चाइ आत्मसात् गर्न जति ढिलाइ हुन्छ, त्यसले पुन्याउने क्षमित गुणात्मक तवरले बढ्दै जाने निश्चित छ ।

Every game. Everything about the game.

Sabai Ekhel

www.sabalkhel.com | /sabalkhel | info@sabalkhel.com | @sabalkhel | For Advertisement: sabalkhel@gmail.com

'रोग लाग्नै नदिनु, प्रयत्न तपाईंको केही भए, उपचारमा साथ दिने वाचा हाम्रो'

रु. ५० लाख सम्म

यात्रक रोगहरूको उपचार खर्च*

फोबरो रोग	पार्किंसनस	ब्यान्डर	पूर्ण अन्धारण	कोमा	महाप्रमाणी शैतानीका	पहिलो दृग्यात्मक
बेल सिएबिज	पर्मनरी धम्पती उच्चवारा	द्रव्यराशण	ब			

● हिसानअन्तर्गतका विद्यार्थीलाई एनसेलको विशेष अनलाइन कक्षा अफर

एनसेल प्राइभेट लिमिटेडले अनलाइन शिक्षा तथा सिकाइका लागि न्याइस, डेटा र एसएमएसको बच्चलसहितको सेवा दिने भएको छ । उच्च शिक्षालय तथा माध्यमिक विद्यालयहरूको छाता संगठन उच्च शिक्षालय तथा माध्यमिक विद्यालय संघ नेपाल (हिसान) र एनसेलबीच एनसेलको मोबाइल कनेक्टिभिटी प्रयोग गर्न सम्भौता भएको हो ।

सम्भौतानुसार अनलाइन कक्षा तथा सिकाइका लागि विद्यार्थी, शिक्षक-शिक्षिका र विद्यालयहरूलाई सुलभ दरमा मोबाइल सेवाको पहुँच सुनिश्चित गर्ने गरी विशेष मासिक योजना सञ्चालन गर्ने जनाइएको छ ।

विद्यार्थीले करबाहेक मासिक २ सय ५० रुपैयाँमा अनलाइन कक्षाका लागि आवश्यक पर्न जुम, गुगल मिट र माइक्रोसफ्ट टिम्स प्रयोगका लागि २० जिबी डेटा, १ जिबी थ्रिजी-फोरजी डेटा, २ जिबी फोरजी डेटा, सियुजी नम्बरमा कल गर्न हरेक दिन १ सय २० मिनेट टक्टाइम, ५० मिनेट अन नेट टक्टाइम र ५० अन नेट एसएमएस सेवा पाउने एनसेलले जनाएको छ । योभन्दा बढी सेवा लिन चाहनेले करबाहेक मासिक ३ सय ५० रुपैयाँको योजना पनि रहेको जनाइएको छ ।

एनसेलका चिप कमर्सियल अफिसर प्रदीप श्रीवास्तवले कोमिड-१९ को संक्रमण चुनौतीका कारण कनेक्टिभिटी र टेक्नोलोजी प्रयोग गर्दै अबको 'न्यू नर्मलसँग अभ्यस्त हुने अवसर आएको बताए । हिसानका अध्यक्ष रमेशकुमार सिलवालले पुरानो शैलीमा कहिलेदेखि कक्षाहरू सुचारू हुन्छन् भन्ने अहिले अनुमान गर्न सकिने अवस्था नभएकाले भर्चुअल कक्षाका लागि कनेक्टिभिटी सुनिश्चित गर्ने एनसेलसँगको यस सहकार्यले विद्यार्थी, शिक्षक-शिक्षिका तथा विद्यालयसँग पूरै शिक्षा क्षेत्रमा ठूलो महत्व राख्ने बताए । हिसानको सिफारिसपत्रका आधारमा सम्बन्धित विद्यालयका विद्यार्थी, शिक्षक- शिक्षिकाहरूले यो सेवा लिन सक्नेछन् । सिमको स्वामित्व विद्यार्थी वा सम्बन्धित शिक्षक संस्थाको नाममा राख्न सकिने जनाइएको छ ।

● नविलको चेकविना रकम भिक्न मिल्ने सेवा सुरु

नविल बैंक लिमिटेडले नयाँ पद्धतिको बैंकिङ सुविधा उपलब्ध गराउने उद्देश्यले रकमान एन्ड वी ड्र

सुविधाको सुरुवात गरेको छ । बैंकले क्युआर कोड स्क्यान गरेर काउन्टरबाट दैनिक १ लाख रुपैयाँसम्म निकाल मिल्ने सेवा सुरु गरेको हो ।

हाललाई यो सेवा काठमाडौं उपत्यकाका सबै शाखामा उपलब्ध गराएको बैंकले जनाएको छ । नविल बैंकले चौडै यो सेवालाई देशभरिका शाखाहरूमा उपलब्ध गराउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरेको छ ।

नयाँ सेवाको सुरुवात गर्दै बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अनिलकेशरी शाहले अब नविल बैंकका ग्राहकले चेक-एटिएम कार्ड बोकन बिर्सिए पनि आफ्नो मोबाइल बैंकिङ एप्मा लग-इन गरेर बैंक काउन्टरमा भएको क्युआर कोड स्क्यान गरी आफ्नो खाताबाट रकम फिक्न सक्ने बताए ।

कोमिड-१९ संक्रमण त्रासको समयमा सुरक्षित कारोबार गर्न र संक्रमणको जोखिम न्यूनीकरण गर्नका लागि यस पद्धतिमार्फत बैंक कर्मचारी र ग्राहकको सम्पर्क सकेसम्म घटाएको बैंकले जनाएको छ । ग्राहकले क्युआर कोड स्क्यान गर्दा स्वतः ग्राहकको खाताबाट रकम घट्ने र बैंकका कर्मचारीले ग्राहकलाई फिक्न खोजिएको रकम दस्तान्तरण गर्ने जनाइएको छ । बैंकले देशभरि १ सय १८ शाखा र १ सय ७८ एटिएमार्फत सेवा दिइरहेको जनाएको छ । देशको पहिलो डिजिटल बैंक बन्ने उद्देश्यले हालै नविल बैंकले नविल डिजी बैंकको स्थापना गरेको जनाइएको छ ।

● प्रभु क्यापिटलको तीनवर्षे निःशुल्क डिम्याट योजना

पुँजी बजारमा मर्वन्ट बैंकरका स्पमा कार्यरत प्रभु क्यापिटल लिमिटेडले साउन महिनामारि डिम्याट खाता खोल्ने ग्राहकका लागि तीनवर्षे निःशुल्क डिम्याट खाता योजना सञ्चालन गरेको छ । प्रभु क्यापिटलसँग जोडी नाता, पाँडी तीन वर्षसम्म निःशुल्क डिम्याट खाता भन्ने नाराका साथ कम्पनीले योजना ल्याएको हो । योजनान्तर्गतको निःशुल्क डिम्याट खाता सुविधा प्रभु क्यापिटल लिमिटेडको कार्यालय, कमलादी तथा प्रभु बैंक लिमिटेडको नेपालभरि रहेका २ सय १० शाखाबाट लिन सकिने व्यवस्था मिलाइएको कम्पनीले जनाएको छ । लगानीकर्तालाई खाता खोल्ने प्रक्रियालाई छिटो, छरितो र कम भन्फटिलो बनाउने अभियायले यस क्यापिटलले अनलाइनबाट डिम्याट तथा मेरो सेयर खाता खोल्न सकिने सुविधासमेत सञ्चालन गरेको जनाइएको छ ।

यसका साथै क्यापिटलले ग्राहकलाई डिम्याट

कपोरेट

खाताका सम्बन्धमा रहेका जिज्ञासा तथा समस्याको सहजीकरण तथा निराकरण गर्ने उद्देश्यले भाइबर तथा फेसबुक पेजमार्फत ग्राहकलाई परेका विभिन्न समस्याहरू समाधानका लागि सुझाब दिने व्यवस्था मिलाइएको जनाएको छ । डिस्ट्रायट खातासम्बन्धी जानकारी, नवीकरणसम्बन्धी जानकारी, पासवर्ड रिसेटसम्बन्धी जानकारी, खाता ब्लॅक-अनब्लॅकसम्बन्धी जानकारी तथा आवश्यक सेवाहरू प्रदान गर्ने व्यवस्था मिलाइएको कम्पनीले जनाएको छ ।

● सिटिजन्स बैंकको

एसएमई तथा घर कर्जा

९.५ प्रतिशत ब्याजमा

सिटिजन्स बैंकले ९.५ प्रतिशत ब्याजदरमा सिटिजन्स घर कर्जा योजना र एसएमई (साना तथा मफौला कर्जा) योजना सार्वजनिक गरेको छ । बैंकले जग्गा-घर खरिद गर्न तथा घर निर्माण गर्न र साना तथा मफौला उद्योगका लागि कम ब्याजदरको कर्जा योजना ल्याएको हो ।

कोमिड-१९ ले सिर्जना गरेको अप्टयारो परिस्थितिमा पनि कर्जालाई सरल र सहज तरिकाले प्रदान गर्ने उद्देश्यका साथ आकर्षक योजना सार्वजनिक गरेको बैंकको दाबी छ । घर तथा एसएमई कर्जा ग्राहकले कागजात पेस गरेको तीन कार्य दिनभित्र निर्णय हुने जनाइएको छ । यो कर्जाको भुक्तानी समय २५ वर्षसम्मको हुने बैंकले जनाएको छ । यो कर्जा उपभोग गर्ने ग्राहकलाई निःशुल्क ऋडिट कार्ड प्रदान गरिने बैंकले जनाएको छ । बैंकले सिटिजन्स मोर्टगेज लोन (व्यक्तिगत कर्जा) १०.९९ प्रतिशत वार्षिक ब्याजदरमा उपलब्ध गराउने जनाएको छ । बैंकले ल्याएको कर्जा योजनान्तर्गत देशभरका सबै शाखाबाट यो सुविधा लिन सकिने बैंकले जनाएको छ । बैंकले देशभरमा १ सय ९ शाखा, १८ एटिएम र १ सय ४ शाखाहित बैंकिङ एकाइबाट सेवा दिइरहेको जनाएको छ ।

● मेगाको ८.३२ प्रतिशत

ब्याजको कर्जा दुई दिनमै

मेगा बैंक नेपाल लिमिटेडले सस्तो ब्याजदरमा साना तथा मफौला कर्जा योजना ल्याएको छ । बैंकले सबै कागजात पुरोको दुई दिनमै कर्जा स्वीकृत

गर्न तथा सस्तो दर भएको दाबीसहित कर्जा योजना ल्याएको हो । बैंकको दसौं वार्षिकोत्तमको अवसर पारेर ग्राहकलाई ८.३२ प्रतिशत ब्याजदरमै कर्जा दिने गरी बैंकले नयाँ योजना ल्याएको जनाएको छ । साना तथा मफौला व्यवसायीहरूले १ करोड रुपैयाँसम्मको कर्जा लिंदा ८.३२ प्रतिशत ब्याजदरमै कर्जा पाउने जनाइएको छ । यो सुविधामा कर्जाको ब्याजदर एक वर्षसम्म नबद्दने बैंकले जनाएको छ । बैंकका देशभर रहेका २ सय ६ शाखाबाट यो सुविधा पाइनेछ । कोरोनाबाट प्रभावित पुराना व्यवसाय तथा नयाँ व्यवसाय सञ्चालनका लागि यो कर्जा योजनाले लाभ मिल्ने बैंकले व्यवसाय लिएको जनाएको छ ।

● नेपाल टेलिकमका

सबै सेवाबारे जानकारी

वेबसाइटबाट

नेपाल टेलिकमले आफ्नो वेबसाइट परिमार्जन गरी थप ग्राहकमैत्री तथा जानकारीमूलक बनाएको छ । कम्पनीले यसको प्रयोगमार्फत विभिन्न जानकारी तथा सुविधाहरू प्राप्त गर्न सकिने गरी परिमार्जन गरेको हो । वेबसाइटको होमपेजमै राखिएको सेल्फ केयर एकाउन्टको प्रयोग गरी विभिन्न सेवाबारे जानकारी प्राप्त गर्न र सेवा खरिद गर्न सकिने कम्पनीले जनाएको छ । सेल्फ केयर एकाउन्टमार्फत विभिन्न सेवामा रिचार्ज गर्न, व्यालेन्स ट्रान्सफर गर्न र प्याकेज खरिद गर्न सकिने जनाइएको छ । आफन्त वा साथीभाइलाई प्याकेज गिफ्ट दिन पनि सकिन्छ । आफूले खरिद गरेको प्याकेजको भोल्युमका साथै मोबाइलमा उपलब्ध व्यालेस्का बारेमा समेत जानकारी लिन सकिने कम्पनीले जनाएको छ । रिचार्ज कार्डमा भएको पिन नबर प्रयोग गरेर तथा यसावाट प्रश्नसत उपयोगी जानकारी प्राप्त गर्न सकिने कम्पनीले दाबी गरेको छ ।

नयाँ सिमकार्ड लिनका लागि आवश्यक केवाइसी फाराम पनि वेबबाट भर्न सकिने जनाइएको छ । कम्पनीबाट उपलब्ध रोमिड सेवा, एफएनएफ सेवा, नमस्ते ऋडिट सेवा, मिस्डकल अलर्ट सेवा, डाटा रोमिड र इन्टरनेसनल रोमिड सेवा, भ्याल्यु एडेड सर्भिस, फोरजी एलटिई सेवा, फाइबर टू द होम सेवा, एडिसाल सेवा, कपेरिट युजर रुपजस्ता सेवाका बारेमा जानकारी लिन पनि सकिने जनाइएको छ । कम्पनीले उपलब्ध गराएका पोस्टपेड तथा प्रिपेड मोबाइल, ल्यान्डलाइन तथा अन्य विभिन्न सेवाका थप विशेषताका बारेमा यसबाट प्रश्नसत उपयोगी जानकारी प्राप्त गर्न सकिने कम्पनीले दाबी गरेको छ ।

नेपाल आयल न

नेकपातित्रको...

गर्दै केन्द्रीय कार्यालयमा निवेदन दर्ता गराएका छन्। पार्टीको उपाध्यक्ष गौतमले अधि सारेको ६ बुँदे प्रस्ताव पार्टीको एकीकृत महाधिवेशनसम्म केपी ओली अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री दुवै पदमा रहि रहने र पार्टीको महाधिवेशनपछि हालको प्रतिनिधिसम्भाको कार्यकाल भरी ओली नै प्रधानमन्त्री रहिरहने र महाधिवेशनसम्म पुष्कमल दाहालले कार्यकारी अध्यक्षको हैसेयमा रहेर विना अवरोध पार्टी सञ्चालन गर्न प्रस्ताव अधि सारेका छन्। उपाध्यक्ष गौतमले अधि सारेका प्रस्तावलाई दाहाल-नेपाल पक्षले गौतम ओली गुटमा गईसकेका अर्थ लगाएका छन्। पार्टीको सचिवालयमा बैठकमा बहुमतका आधारमा निर्णय हुने भए अब गौतम ओली पक्षमा गएको खण्डमा ओली पक्षको बहुमत पुन्ने सक्ने देखिएको दाहाल नेपाल पक्षले केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउन आरूपू पक्षीय केन्द्रीय समितिको बैठक माग गरिएको हो।

नेकपातो सचिवालयमा ९ सदस्य रहेका छन्। पछिलो समयमा वामदेव गौतम समेतले पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीले दुवै पदबाट राजिनामा दिनुपर्ने माग गरेपछि ओली अल्पमतमा परेका थिए। पछिलो समयमा पार्टीलाई विभाजन हुनबाट जोगाउनका लागि भन्दै गौतमले नै ६ बुँदे प्रस्ताव ल्याएपछि उनी ओली गुटमा पुगेका छन्। सचिवालयमा प्रधानमन्त्री केपी ओली अध्यक्ष पुष्कमल दाहाल, विष्ठि नेताहरु भलनाथ खनाल, माधव नेपाल, उपप्रधान एवं रक्षामन्त्री इश्वर पोखरेल, उपाध्यक्ष वामदेव गौतम, प्रवक्ता नारायणकाजी श्रेष्ठ, गृहमन्त्री रामबहादुर थापा, महासचिव विष्ठि पौडेल, सदस्य रहेका छन्। पछिलो समीकरण अनुसार दाहाल पक्ष भलनाथ खनाल, माधव नेपाल, नारायणकाजी श्रेष्ठ रहेका छन् भने ओली पक्षमा विष्ठि पौडेल, इश्वर पोखरेल र ६ बुँदे प्रस्तावको प्रस्तावका वामदेव गौतम थिएका हुनाले अब ओली पक्षले सचिवालयबाट आफ्ना निर्णयहरु गराउन केन्द्रीय समितिको बैठक बोलाउन आरूपू पक्षीय केन्द्रीय समितिको बैठक माग गरिएको हो।

गृहमन्त्री रामबहादुर थापा, प्रधानमन्त्री ओलीले अहिलैकै अवधारणा राजिनामा दिनु नहुने अडानमा रहेकाले दाहाल नेपाल पक्षले माग गरेको प्रधानमन्त्री ओलीको राजिनामा विषयमा थापाले ओली पक्षलाई सघाउने भएपछि सचिवालयमा समेत ओली पक्षमा बहुमत पुग्ने प्रायः निश्चित रहेको छ।

नेकपातित्रको आन्तरिक विवादले गर्दा मुलुक र सरकार नै एक प्रकारले लकडाउन रहेको जस्तो देखिएको छ। सत्ताधारी दलभित्रको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा सरकार सञ्चालन मै समस्या देखिएको र जनताले पाउरुर्ने सेवा सुविधा समेत पाउन नसकेको अवस्थामा वामदेव गौतमले प्रस्ताव गरेको ६ बुँदे प्रस्तावले समस्याको समाधान हुन सक्छ? नेकपातो अहिलैको विवादको अचुक औषधी भनेको महाधिवेशन नै हो। महाधिवेशनबाट सबै समस्याको समाधान हुनसक्ने भएकाले जति सक्दो छिटो महाधिवेशन गरेर समस्याको समाधान नहोज्ने हो भने नेकपातो विभाजनलाई कस्तूरी रोकन सक्ने अवस्था रहेदैन।

प्रधानन्यायाधीश...

सजाए गर्दा उद्देश्य पुरा हुने भनेको थियो। राणा र केसीको इजलासले गरेको निर्णयको चौटर्फी विरोध भएपछि सरकारको कानुनी सल्लाहकार महान्यायाधिवक्ता कायालयले पुनरावलोकनका लागि अधिल्लो हप्ता सर्वोच्च अदालतमा निवेदन दर्ता गराएको थियो। सोही निवेदनका आधारमा तीन सदस्यीय पूर्ण इजलासले पुनरावलोकन हुने निर्णय परेपश्चात् प्रधानन्यायाधीश राणालाई पदबाट राजिनामा दिन दबाव परेको छ। पूर्व डिआइजी

कोइरालाले आफ्नै श्रीमती गिता ढकालको हत्या गरेको आरोप लागेको थियो। जिल्ला अदालतले जन्मकैदको फैसला गरेको थियो।

प्रधानन्यायाधीश राणा र केसीको इजलासले गरेको फैसलाको चौटर्फी विरोध भएपछि प्रधानन्यायाधीश राणालाई राजिनामा दिन दबाव परेपछि उनले आफूनिकट श्रेष्ठ र दुङ्गानासहित रेम्मीको पूर्ण इजलासमा पेशी राखका थिए। श्रेष्ठ र दुङ्गाना प्रधानन्यायाधीश राणा निकट मानिन्छ भने रेम्मी भने उनी

निकट होइनन्। आफ्नो बारेमा बाहिर व्यापक विरोध भएपछि पदबाट राजिनामा दिनुको बदला अब अदालतको नै पुनरावलोकन गर्नेहो भनेको तान र अन्य ताउँमा बोल नपाउने भएकाले प्रधानन्यायाधीश राणाले राजिनामा नादिने मनसायले उनी निकट न्यायाधिशहरूले पुनरावलोकन अनुमति दिएको हुनसक्ने आशका समेत जन्मिएको छ। अब सो मुद्दाको पेशी तत्काल चढाएर मुद्दाको दुँगे लगाउने जिम्मा समेत प्रधानन्यायाधीशको हो। हेनै बाँकी छ, मुद्दाको पेशी करि छिटो चढ्छ।

सर्वोच्चबाटै...

सजाए पाएका कोइरालालाई सजाए घटाएर थुनामुक्त गरिएको छ। पत्ती हत्याको आरोपमा उनलाई जिल्ला अदालतले जन्मकैदको फैसला गरेको थियो। यस विषयमा कोइराला पुनरावेदन अदालत गराएका भएपनि तत्कालिन पुनरावेदन अदालतले जिल्ला अदालतले गरेको फैसलालाई सदर गरेपछि कोइराला सर्वोच्च अदालत पुगेका थिए। सर्वोच्च अदालतले उनलाई अधिल्ला अदालतले गरेको निर्णयहरूले आफ्नो आधारमा तीन सदस्यीय पूर्ण इजलासले पुनरावलोकनका लागि अधिल्लो हप्ता सर्वोच्च अदालतमा गरेको थिए। चाहे जानीजानी मानिसको हत्या होस् चाहे आवेगमा आएर हत्या गरेको नै किन नहोस। प्रधानन्यायाधीश राणा नै रहेको इजलासले आवेगमा आएर कोइरालाले हत्या गरेको हुनाले पुर्ण कैदको भुक्तानी गर्न लगाउन अन्यथा हुनेहो भन्दै सर्वर रहिएको थिए। केन्द्रीय कायालयले आवेगमा आएर मान्य पाइन्छ त? यो फैसलाले अब ज्यानमारहरूले आवेगमा आएर ज्यान मारे भनेपछि जेल मुक्त हुने वातावरणको सिर्जना गरिएको छ। यस्तो निर्णयले गर्दा ज्यान अपराधमा वृद्धि हुने र समाज आतकित हुने सम्भावना समेत बढेको छ।

चेपाड बस्ती...

मन्त्रिले दिएको यस्तो भनाइले चेपांग मात्र होइन सबै नेपाली जनताको मन दुखेको छ। मन्त्रीजस्तो जिम्मेवार पदमा वसेका व्यक्तिले घटानाको भानविन हुन्दै छ दोषीलाई कारबाही हुनेहो भने अभियक्ति दिनुपर्ने मात्रामा एउटा गुन्हार र गोठामात्र जलाएको अभियक्ति दिनुपर्ने उनी तकिसम अहिलैको फैसलालाई सदर गरेपछि भन्ने पुर्णी भएको छ। मध्यवर्षायमा गरीब जनताको उठीबास लगाउने अधिकार मन्त्रीलाई छैन। सताले मनिसलाई कतिसम्म अन्यकारी वनाउदो रहेहन भन्ने प्रमाण मन्त्री बनेकाहरूको अभियक्ति उनीहरु सुरक्षित हुन् खोजेको आधास पाउन थालिएको छ। विभिन्न घटयन्त्र गरेर राजा फलियो तर प्रवृति फेरिएन मन्त्री बस्तोले चेपाहरूका घरलाई गरेका छन्। तिनै गरीब जनताको लासमा

टेकेर तत्कालीन माओवादी शिंहदरवारमा प्रेषण गरेको हो। गरीब जनतालाई धेरै समय ढान्न सक्दै नेपाली जनताको मन दुखेको छ। मन्त्रीजस्तो जिम्मेवार पदमा वसेका व्यक्तिले घटानाको भानविन हुन्दै छ दोषीलाई कारबाही हुनेहो भने अभियक्ति दिनुपर्ने मात्रामा एउटी एकीकृत भएपछि माओवादीले उठाउँदै आएका मुद्दासमेत सकिएका छन्। पछिलो समयमा तत्कालीन माओवादीको नेताहरू अभियक्तिले पार्टी एमालेमा एकीकृत भयो। पार्टी एकीकृत भएपछि माओवादीले उठाउँदै आएका मुद्दासमेत सकिएका छन्।

काम भएको। निकुञ्जका कर्मचारीले हाती लगाएर घर भक्ताउने र आगो लगाउने काम अमानवीय हो। छानबिन भझरहेको छ। न्यायोचित क्षतिपूर्तिका लागि पनि मन्त्रीले जवाक दिएका हुन्-मानान्तर त्रुटिका कारण चेपाड बस्तीमा घर जलेका हुन्। चेपाड बस्तीमा गोठ नभई त्यहाँ रहेका ८ घर भक्ताउने र जलाउने वार्षिको समय, सिमान्तकृतका छाप्रामा आगो लगाएर पूर्वमाओवादीले आफ्नो रगत पिउने बानी अमै छाडेका रहेन्हाँन्।

शक्ति बस्तेको...

पक्राउ गर्नखोद्दा आगो लगेको भनेका छन्। प्रतिनिधिसम्भाको प्राकृतिक स्रोत समितिले के हो भनेपछि पटक पटक प्रश्न सोधेपछि मन्त्रीले जवाक दिएका हुन्-मानान्तर त्रुटिका कारण चेपाड बस्तीमा घर जलेका हुन्। चेपाड बस्तीमा गोठ नभई त्यहाँ रहेका ८ घर भक्ताउने र जलाउने

नियमित रूपमा साबुन-पानीले हात धुने। खोक्दा र हात्तुंगु गर्दा नाकर मुख छाने। फ्लू जस्तो लक्षण (Flu-like symptoms) देखिएमा चिकित्सकसंग परामर्श लिने। जंगली तथा घरपालुवा पशुपन्दी संगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा रहने। पशुजन्य मासु तथा अन्डा रामोसंग पकाएर मात्र खाने।

“तपाईं हामी बीचको नाता सम्युद्धिको सहयोगी NCC उत्सव बचत खाता”

रोहित कुमार शेर्पा नेपाली क्रिकेट टीम

NCC Bank Nepal Credit & Commerce Bank Ltd.

प्रधान कार्यालय: बागबजार, काठमाडौं, नेपाल | पो. नं. १२५५९ | फोन: ०१-४४४ ६९९९ | ईमेल: corporate@nccbank.com.np

प्रधान कार्यालय: बागबजार, काठमाडौं, नेपाल | पो. नं. १२५५९ | फोन: ०१-४४४ ६९९९ | ईमेल: corporate@nccbank.com.np

प्रधान कार्यालय: बागबजार, काठमाडौं, नेपाल | पो. नं. १२५५९ | फोन: ०१-४४४ ६९९९ | ईमेल: corporate@nccbank.com.np

प्रधान कार्यालय: बाग